

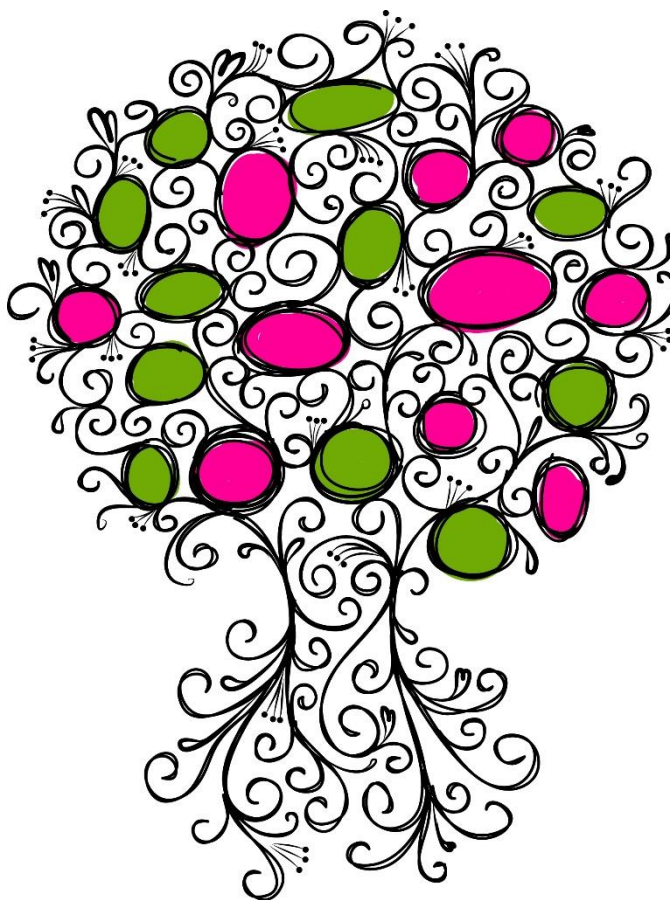
Da jeg var barn

...elskede jeg at høre mine bedsteforældre fortælle. Det var så spændende at høre om, hvad de havde oplevet for rigtig mange år siden, og så havde de som regel tid til at fortælle. Det var herligt, og det lærte mig en hel masse om livet, syntes jeg. Alt det, som jeg selv først skulle til at lære, det kunne de fortælle så levende om, og det bandt familien sammen, fordi jeg på den måde vidste lidt mere om, hvad jeg selv er kommet af.

Det er virkelig værd at huske på værdien af, at vi giver videre af alt det, der har været med til at forme vores liv. At vi altid har tid til at fortælle vore børnebørn, eller andre børn

for den sags skyld om alt det, der var i vores barndom. Det er jo den på måde, vi er med til at give børnene rødder i tilværelsen, og det er der da i dag brug for i en grad som aldrig før. Vi skal derfor huske at give os tid til dem, give os tid til at fortælle, hvordan vi klarede os uden mobiltelefoner og computere. Hvordan vi skrev breve til hinanden og postvæsenet bragte dem ud til tiden. Hvordan mor gik hjemme i mange hjem og hvordan vi fik grød i hvert fald en gang om ugen. Dengang pizza var noget meget eksotisk og hvor meget mere af vores mad blev lavet fra bunden af hjemme i køkkenet.

Det var i de gode gamle dage, henfalder man til at tænke. Men var det nu det? Er det ikke afstanden, der får os til at glemme de bagsider, der også vare ved datidens hverdagsliv. Er vi trods alt ikke nået temmelig meget længere i vores liv end vore forældre og i hvert fald vore bedsteforældre gjorde det. Da jeg var barn var mine bedsteforældre allerede gamle, da de var rundet de 60 år. Det vil vi jo nok betakke os for at være i dag, hvor det grå guld næsten er den

mest aktive aldersgruppe. Mine bedsteforældre havde oplevet en verdenskrig – i dag er det terror, vi frygter. Så hver tid har jo haft sine grusomheder.

Men skal vi give noget videre til vore børn, så må det være historien, som vi hver især kan fortælle dem og som kan give dem en baggrund og en forståelse af, hvorfor verden er, som den er i dag. Det kan måske også give dem en forståelse af, at mennesker har en værdi, uanset hvor i verden de kommer fra, uanset deres religion, hudfarve eller seksualitet. Det kan ruste dem til at leve i vores verden af i dag. Og det er vores ansvar, dit og mit. Held og lykke med det i det nye år.

Godt Nytår.

Sognepræst Peter Stentoft